



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 52. Concilium Toletanum XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII Reccaredo ad ornandum S. Felicis Ge-
 A.C. 675. rundani sepulchrum donatam, quam ve-
 ro Paulus capiti suo imposuerat, reddi
Ibid. p. 831. iussit, & Toletum reversus in Rebelles
 in Conventu totius Nationis secundum
 Canones & Visigothorum Leges judi-
 cium ferri voluit. In illa sententia de
 ultimo Canone Concilii Toletani quarti
 mentio facta, & pronunciatum, Rebel-
 les esse morte dignos; si tamen Rex par-
 cere vellet, id ea solum conditione fe-
 ri oportere, ut singulis oculi erueren-
 tur.

to. 5. Conc.
 p. 1714.
 Sup. Lib.
 XXXVII.
 §. 49.

§. LII.

Concilium Toletanum XI.

Victoria de seditiosis reportata Rex
 Wamba in exornanda Civitate To-
 letana, Metropoli sua, totus fuit, po-
 suitque in portis Sanctorum Virorum
 statuas arte singulari elaboratas, additis
 inscriptionibus, quibus Cives eorum Tu-
 telæ committebat. Regis ejusdem iussu
 Concilium Provinciæ Hispanicæ Car-
 thaginensis, quod inter Toletana unde-
 cimam numeratur, celebratum. Con-
 venere Patres in Ecclesia S. Virginis septi-
 mo die Nov. anno quarto Regni ejus,
 Jesu Christi 675. & imprimis quereban-
 tur, rarissime Concilia celebrari; Con-
 cilium enim Toletanum decimum anno
 656. fuerat congregatum, atque annis
 octode-

to. 6. Conc.
 p. 539.

Ibid. Pac.
 p. 8. 9.

octodecim nunquam Episcopi fuerant convocati. Deinde exponunt Fidei suæ Confessionem, cui examinandæ triduum impenderant, & jejunium servaverant. Sequuntur Canones sexdecim, in quorum primo præcipitur, ut in Conciliis servetur modestia & gravitas. Nemo tumultum excitet, aut excusse rideat. Non misceantur sermones inutiles, nemo obstinate disputet, vel in alterum convicia ingerat. Negligentia Episcoporum tam in discendo, quam docendo subditos, vituperatur. Præcipitur, ut Metropolitæ Episcopos, & hi commissum sibi gregem erudiant. In qualibet Provincia, omnibusque Ecclesiis Officium Divinum eo Ritu, quo in Ecclesia Metropolitana fit, peragatur. Quia Episcopi non nunquam mutuo odio longo tempore flagrabant, prohibetur, ne ad Altare audeant accedere, antequam fuerint reconciliati; & præscribitur, ut, si uno anno inimicitias aluissent, duobus annis poenitentiam subirent.

Haud diu ante illa tempora tam in Hispania, quam Gallia, Episcopos Barbarorum de Gente ordinare cœperant, quod ex eorum nominibus apparet; hinc multi eorum barbaros mores servabant. In hoc Concilio quidam Episcopi arguuntur, qui pravis affectibus in transversum acti sententiam in reos pronunciabant,

Hist. Eccles. Tom. IX.

Z

qui

Sæculum VII
A.C. 675.

Sup. n. 21.

c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

Sæculum VII qui rem alienam rapiebant, cædes com-
A. C. 675. mittebant, aut vi injusta miseros oppri-
 mebant. Quia vero juxta Barbarorum
 consuetudinem plurimorum criminum
 pœnæ pecunia redimebantur, etiam ab
 Episcopis nummi exigebantur, quos non
 sine Ærarii Ecclesiastici dispendio da-
 bant. Itaque statuitur, ut ejusmodi Pa-
 cta cum Episcopis iniri non possint, nec
 quidquam exigi, nisi Bona propria ha-
 beant, aut ea prius Ecclêsia donaverint.
 Quod spectat ad illos, qui nihil habent,
 cum præstantissima Episcoporum Digni-
 tas non permittat, ut in servitutem re-
 digantur more laicorum, multa mute-
 tur in Pœnitentiam Canonicam, atque
 viginti Pœnitentiæ dies decem solidis
 aureis, servata semper proportione, com-
 parentur. Si Episcopus alicujus Opti-
 matis Uxorem cognoverit, si filiam vel
 propinquam corruerit, si homicidium
 voluntarium commiserit, vel si Personæ
 nobili vel virilis vel alterius sexus gra-
 vem contumeliam intulerit, deponatur,
 relegetur, & non ante vitæ finem Com-
 munionem accipiat.

Ad eandem pœnam damnantur Epis-
 copi, qui in causa sanguinis judicia ex-
 ercent, id est, qui per se ipsos de crimi-
 nibus morte dignis pronunciant, & reos,
 sive Ecclesiarum suarum servi sint, sive
 alii, mutilari jubent.

Quidam

Quidam Episcopi usque adeo vindi-
 ctæ cupiditati indulgebant, ut eos, quos
 oderant, occultis artibus necarent, sub
 specie injungendæ pœnitentiæ; hinc
 Concilium præcipit, ut peccatores pu-
 blice, vel saltem duobus aut tribus te-
 stibus præsentibus corripiantur. Si quis
 Exilio vel carcere puniretur, sententia
 coram tribus testibus pronuncietur, &
 Episcopus sua manu subscribat. Ergo
 Episcopi jam illa ætate ejusmodi pœnas
 infligebant.

Sæculum VII
 A. C. 675.

c. 7.

In primo Concilio Toletano præce-
 ptum fuerat, ut ille, qui acceptam de
 manu Presbyteri Evcharistiam non con-
 sumpsisset, tanquam Sacrilegus ex Eccle-
 sia ejiceretur; in isto autem declaratur,
 illum Canonem de iis solummodo intel-
 ligi debere, qui contemptus causa id fa-
 cerent, at non de illis, qui ob naturalem
 infirmitatem Evcharistiam consumere ne-
 queunt. *Vidimus enim, inquit Patres,
 a quibusdam morti proximis Evchari-
 stiam ex ore rejici, quod eorum ita aveant
 fauces, ut Hostiam (*) nisi simul Sacrum
 Z 2 Calicem*

c. 14. Sup. L.
 XX. n. 48.

c. 11.

(*) Ex his liquido constat, jam illa ætate
 Evcharistiam sub sola panis specie ad moribun-
 dos sine Sacrilegii metu fuisse delatam. Nulla
 ergo causa fuit, cur Protestantes Consuetudi-
 nem Ecclesiæ antiquissimam & rationabilem re-
 jicerent.

Sæculum VII *Calicem bibant, deglutire non possint.* l.
 A.C. 675. taque moribundi sub sola panis specie
 communicabant.

c. 12.

Pœnitentes, si in periculo mortis ex-
 istant, statim reconcilientur, & si mo-
 riantur, antequam reconciliati fuerint,
 in Ecclesia tamen pro iis oretur, & Obla-
 tio ipsorum nomine facta acceptetur.
 Providetur casui, quo Sacerdos subito
 morbo corripitur, vel mentis impos fit,
 & præcipitur, ut ille qui cantat, officium
 celebrat, vel Sanctum Sacrificium offert,
 semper penes se habeat alterum, ejus-
 dem secum Ordinis, ut, si ipse improvi-
 so collaberetur, ille omnia perficiat.

c. 14.

Sup. Lib.
XXXVIII.

S. 43.
Conc. VII.

c. 2.

Id in ejusmodi casu faciendum, jam an-
 te Concilium Toletanum septimum de-
 creverat. Tandem statuitur, ut singulis
 annis in Metropoli, die, quam Princeps
 vel Metropolitæ præstituerit, Synodus
 convocetur.

Conc. XI.

c. 15.

Concilio huic subscripserunt Episco-
 pi septendecim, & primus ponitur Qui-
 ricius Toletanus, Diaconi duo, Episcopo-
 rum absentium Delegati, Abbates sex,
 & Archidiaconus Toletanus. Ferunt,
 in hoc Concilio Divisionem Cathedra-
 rum Episcopalium in Hispania factam
 fuisse; cum enim Rex Wamba Resge-
 stas Antecessorum suorum sibi prælegi
 jussisset, cuilibet Diœcesi sub Ecclesiis
 Metropolitanis terminos posuit, nempe
 Diœcesi

Luc. Tud.
Lib. 3.

Dicecesi Toletanæ, Hispalensi, Emerita-
næ, Bracarenfi, Tarraconensi, Narbo-
nensi, & duabus Ecclesiis Legionensi, &
Lucensi, quæ nulli Ecclesiæ Metropoli-
ticæ suberant.

Sæculum VII
A. C. 675.

§. LIII.

Concilium Bracarense quartum.

Eodem anno 675. Wamba anno Regni
sui quarto convocari iussit Conci-
lium, quod inter Bracarenfia quartum nu-
meratur. Querelæ contra quorundam
Episcoporum crudelitatem, sicut in Con-
cilio Toletano, allatæ, quod viros specta-
tissimos tanquam latrones haberent, at-
que jubere auderent, ut Presbyteri, Ab-
bates, Diaconi flagris conciderentur.
Hæc sub pœna Excommunicationis &
Exilii prohibentur.

to. 6. Conc.
p. 561.

can. 7.

Item quorundam Episcoporum fa-
ctus corripitur, qui in Festis Martyrum
cum Reliquiis, quas e collo dependen-
tes gestabant, se manibus Diaconorum
Albis indutorum in Sede magna cir-
cumferri, magna Fidelium turba comi-
tante, sinerent. Præcipitur, ut Diaconi
Reliquias thecis inclusas humeris suis
gestent. Rursus, arguuntur Episcopi, qui
Bona sua propria non sine damno Eccle-
siarum augebant. Presbyteri Missam
non celebrent, aut Communionem ac-
cipiant, nisi Orarium, id est, Stolum ab hu-

c. 6.

c. 9.